

Side villige til en loyal Forhandling paa et saadant eller et tilsvarende lige saa godt Grundlag.

Jeg synes, at den ærede Minister ikke tilstrækkelig lagde Vægt paa, hvad jeg havde givet til Kende i min Tale forleden om Forhandlingsvillighed paa et saadant Grundlag. Jeg erkender, at Ministeren flere Gange antydede, at jeg ikke havde stillet mig absolut afvisende, men han syntes, at jeg havde ikke rigtig holdt mig til Odense-Beslutningen. Det vil jeg hævde, jeg har; jeg vedstaar den Beslutning og vil gerne være med til at føre den ud i Livet paa de Vilkaar, som Odense-Kongressen netop selv har stillet op.

Jeg var i Virkeligheden ikke skarp mod Ministerens Forslag. Det ser jeg da ogsaa, som jeg sagde, i hele Venstreprovincspressens Indledninger til dens Rigsdagsreferater den Dag. Den erkender der Forhandlingsvilligheden og den relative Velvillighed i min Tale. Hvis jeg vilde have været kritisk, saa kunde jeg have været meget skarp, saa var der mange Enkeltheder, jeg kunde have fordybet mig i. Andre Talere har gjort det, og jeg bebrejder dem det ikke, men netop fordi jeg gerne vilde holde mig til Hovedsagen og stille mig paa Partiets Vegne velvilligt til Hovedsagen, holdt jeg mig til de almindelige Principper. Var jeg gaaet til Bunds i Enkeltheder, kunde jeg have fundet slemme Ting frem. . . . Den højtærede Indenrigsminister ryster paa Hovedet, jeg maa da nævne et Eksempel, selv om det skal tage et Par Minutter, men saa er jeg ogsaa færdig. Efter Ministerens Forslag indføres der 14 Enkeltmandskredse i Hovedstaden; og der kommer saa, hvis man er nødt til at bruge alle de Tillægsmandater, Ministeren regner med, 11 Medlemmer til, i alt bliver det 25. Det var det, der havde forarget nogle ærede Medlemmer i Venstre saa forfærdeligt; og det er ganske vist ogsaa første Gang i Historien, jeg har oplevet dette, at samtidig med, at man søger at nedsætte Folketingets samlede Medlemsantal noget, forøger man Københavns Repræsentation. Det er aldrig sket før — og for saa vidt er der en Forbedring at spore —, at man har forøget Antallet af Hovedstadens Medlemmer, fra 24 til 25. Hvis man gaar til Bunds i Motiverne bagved, kan man maaske være

ondskabsfuld nok til at slutte, at det er ikke sket for Hovedstadens kønne Øjnes Skyld, det er ikke for at give Københavnerne større Indflydelse, men det er, fordi man gerne vil have en kær Ven og god Meningsfælle valgt i København, og saa maa man have et Mandat til. Men det være nu, som det være vil, det er for Resten os ganske det samme, hvad Grunden er, Motiverne kan være os ligegyldige. Vi kan for saa vidt kun glæde os over, at Repræsentationen af Hovedstaden bliver 25 Mandater i Stedet for 24, hvis altsaa det Antal Tillægsmandater er nødvendigt, som Ministeren regner med. Men nu vil de Herrer se den væsentlige Forrykning, der foregaar. Vi har i Øjeblikket 18 Opstillingskredse og 6 Tillægsmandater. Det kan forslaa, om ikke for Tid og Evighed; der kan ikke vise sig store Vanskeligheder derudaf, og jeg skal villig indrømme Ministeren, at man kan naturligvis ikke i en Valglov tage Hensyn til alle tænkelige teoretiske Muligheder. Der kan være teoretiske Muligheder, der ligger saa fjernt, at man praktisk taget ikke behøver at regne med dem. Den Forhaandsindrømmelse gør jeg gerne. Og saa maa Administrationen og Rigsdagen fortolke den Valglov; hvis en eller anden saadan sjælden Mulighed skulde indtræde hvert hundrede Aar, saa maa man ved Analogislutninger og paa anden Maade gøre, hvad man kan, for at faa det ud af Loven, som dens Mening var. Man kan vel ikke stoppe alle Muligheder for teoretisk ejendommelige Tilfælde. Men her er noget, der saa langt fra er en teoretisk Mulighed. I Stedet for de 18 Opstillingskredse og 6 Tillægsmandater vil vi efter Ministerens Lovforslag faa 14 Enkeltmandskredse og eventuelt indtil 11 Tillægsmandater. Af de 14 Enkeltmandskredse vil efter den Statistik, der ledsager Lovforslaget, Socialdemokraterne tage de 12 og de Konservative de 2, og saa vil Tillægsmandaterne blive fordelt saaledes, at Socialdemokraterne faar yderligere 2, altsaa 14; det vil sige, at samtlige socialdemokratiske Kandidater, der er opstillet i samtlige Kredse, bliver valgt. Det er for saa vidt meget gunstigt, vi københavnske socialdemokratiske Kandidater kan egentlig med en vis Sympati se paa en Valgordning, der sikrer samtlige de 14 socialdemokratiske Kandidater, der er opstillet,